

Péter: Egy gazdag városvezető, Lackner Kristóf polgármester javai.

**463 Kovács József László: Dominkovits Péter: Egy gazdag városvezető,
Lackner Kristóf polgármester javai.
(Végrendeletek, hagyatéki- és vagyoneleltárak, osztályok, 1591–1632)
Sopron, 2007.**

Dominkovits Péter fontos új könyve, Egy gazdag városvezető, Lackner Kristóf polgármester javai (Végrendeletek, hagyatéki- és vagyoneleltárak, osztályok 1591–1632) / Besitztümer eines reichen Stadtleiters, des Bürgermeisters Christoph Lackner (Testamente, Verlassenschaft- und Nachlassinventare, Vermögensteilungen 1591–1632) címmel Győr-Moson-Sopron megye Soproni Levéltára kiadásában, Sopron Megyei Jogú Város Monográfiája Munkabizottsága és a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával jelent meg. A szerző és a kiadásban közreműködő munkatársak a kétnyelvű forráskiadvány közzétételével kiváló és alapos szakkönyvet adtak a kutatók és a helytörténet soproni barátai kezébe.

Az *alapos* és a *fontos* jelzőt gyakran és könnyen ítélik oda egyes recenziókban szinte udvariasságból, stílusfordulatként különböző helytörténeti könyvek szerzőinek. Jogos és indokolt viszont az elismerés ezekkel a jelzőkkel együtt Dominkovits Péter könyve kapcsán. Tudjuk, hogy a Lackner-szakirodalom jelentős mennyiségű volt eddig is. Ez a forráskiadvány azonban olyan különösen alapos és szükséges mű, melynek a bevezetése és a szövegkiadása újabb távlatokat nyit a modern soproni helytörténet számára.

A szerző Lackner Kristóf polgármester javairól magyar és német előszóval és bevezetéssel megírt munkája az „Egy kis historiográfia” című fejezettel kezdődik, amelyben a szerző az eddigi Lackner-irodalom csaknem hiánytalan értékelését adja. A továbbiakban az okmányok korrekt és gondos közlésével pontosan felméri és összegzi a Lackner család két nemzedékének vagyoni gyarapodását. Kiemeli, hogy „Lackner ingó- és ingatlan vagyonáról a meglévő hiányosságok ellenére is – az eddig hangsúlyozott legérzékenyebb pont: a könyvtárat már nem inventálták – plasztikus kép rajzolódik ki a halála után felvett vagyoneleltárakból.” (Bevezetés, 17. o.) Valóban: ha Lackner könyvtáráról nem is, annál többet tudunk meg a közölt dokumentumokból a család polgári életformájáról. Az inventáriumokból a szövegkiadásnak köszönhetően alapos betekintést nyerhetünk a Lackner-ház életébe. Egyebek mellett Lackner első felesége, Gürtner Orsolya végrendeletének néhány beszédes tételére utalhatunk (70–85. o.). A *Leibs Klaidler* (ruházat) rovatban található 10. tétel különösen érdekes: „*Ein schwarz genewäsenner mantl pro 34 Rthl.*” Ez a meglehetősen magas összegre értékelt ruhadarab talán genovai(?) eredetet vagy divatút jelenthet. A 16. tételnél két drága női kalap megjelölését olvashatjuk: „*In einer Gstadel ein gestickhter frauen huet. Item ein biberhärener huet.*” Az említett kalapok egyike tehát hímzett, a másik pedig hódprémes volt. Ezekben az években főleg főúri asszonyok hordtak kalapot, ahogy ezt Péter **464**Katalin Esterházy Miklós első feleségéről írja. De Gürtner Orsolya ruhatárából ez a kalapféleség sem hiányzott! Meglehetősen gazdag volt a Lackner család ezüstedény (*Silbergeschmeid*) készlete. Volt ezek sorában egy gömbökön álló aranyozott ezüst serleg: „*D. Ein silber verguldter Hochbecher mit knorn*” amit eredetileg *Hofbecher*-nek jegyzett le az összeíró. 'E' betűjellel jelenik meg a jegyzékben egy aranyozott ezüst asztali serleg fedéllel. tetején alma formájú dísszel: „*Ein silber verguldtes tischbecherl mit einem teckhl vnd hohen cronat apffl*” Az I betűvel jelölt tétel pedig leginkább a manierista asztali edényekre emlékeztet: „*Ein musceatnus mit silber eingefast vnd verguldt. Wigt zusambt 25 ~lot.*” Az ezüst keretes aranyozott kagyló (*musceatnus* / *Muschel*) felel meg leginkább a kuriózumok felé hajló asztali dísz tárgyaknak (75. o.). A pontosan adatolt tételek nyomán hitelesen kirajzolódik Lackner polgármester környezete, és az abban élő személyekhez fűződő kapcsolatrendszere. „*Der Martl zehen der Stockingerin zehen der Eislerin*